

ILLES BALEARS

Podem marca territori

Un eufòric Podem ja ha advertit als seus socis, PSIB i Més, que a partir d'ara hauran d'atendre més peticions seves i que els vigilarà de ben a prop.

Reportatge de Miquel Payeras

Les eleccions generals han deixat un panorama polític força complicat a les Illes. Abans del començament dels comicis tots els caps del PSOE, Més i Podem deien en públic que els resultats no influïrien en les relacions entre els tres partits. En privat confessaven temors en sentit contrari, alguns dels quals es podrien convertir ara en realitat.

PSIB-PSOE

El dilluns 28 de desembre estava previst que el PSOE celebrés el seu comitè federal. Francina Armengol, la presidenta del Govern balear i secretària general del PSIB, tenia pensat intervenir-hi per demanar que Pedro Sánchez intenti un govern de pacte amb la resta de l'esquerra i el nacionalisme. És a dir, que s'allunyi de les tesis del PSOE andalús, extremeny i castellà-manxec, que pareix ser el que té més pes. Aquesta és l'aposta de tota la direcció socialista balear. Ho intentaran, però saben que, si més no a priori, "la cosa està entre molt difícil i impossible", reconeixia un socialista, poc abans que el Parlament votés –el dimarts 22 de desembre– els pressupostos illencs per al 2016.

La cúpula del PSIB tem que la direcció federal rebri pressions insuportables i que finalment Sánchez acoti el cap

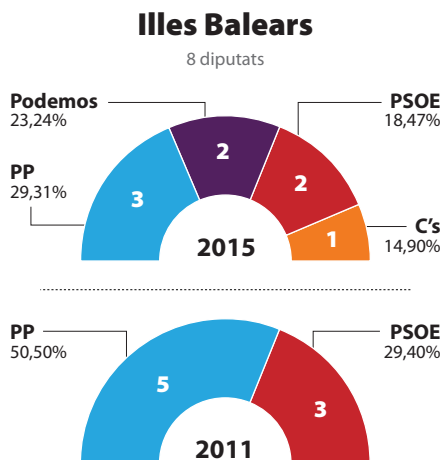
i permeti, alineat amb Ciutadans, un govern de Mariano Rajoy. És l'escenari més temut. Perquè en la pràctica deixaria gairebé sense discurs el partit. "Com podríem fer front al previsible increment de la pressió política de Podem, i fins i tot de Més, si hem facilitat el govern del PP?", s'interroga el socialista referit. No hi ha resposta. A banda d'interessos estratègics, la convicció ideològica de la cúpula del PSIB fa molt mal d'empassar una sortida d'aquestes característiques. Durant l'entrevista recentment publi-

cada en aquest setmanari, Armengol fou molt clara. Vol un govern espanyol d'esquerres, a l'estil del que ella presideix a les Balears. No en té cap dubte. En converses informals ha explicat que qualsevol altra opció seria massa perillosa per als interessos electorals futurs del PSIB. Creu que permetre la investidura de Rajoy seria tant com donar-li a Podem pista lliure perquè els destrossi a les eleccions autonòmiques del 2019, pertot arreu però sobretot a les Illes, on ja els ha desplaçat a la tercera posició.

Anar a unes noves eleccions tampoc fa cap gràcia, en el PSIB. Perquè es temen que el resultat encara fos pitjor que el del passat 20 de desembre. Així que troben que no tenen cap altre remei que "intentar allò que ara pareix impossible", és a dir, que si Rajoy no és investit aleshores fer tot el possible perquè Pedro Sánchez lideri un govern "de canvi profund" amb el suport de Podem, la resta de l'esquerra i el nacionalisme.

Més

La coalició ecosobirana ha rebut un cop molt dur amb el fracàs electoral. La direcció estava convençuda que obtindrien, a la fi, l'escó més desitjat. Antoni Verger, el candidat, era una aposta de pes –se'l considera el possible successor de Biel Barceló al capdavant del PSM i de Més– i tot indicava que tenien a l'abast l'èxit. Tanmateix, les urnes han estat cruels, un pic més. Verger reconeixia la derrota amb llàgrimes als ulls. L'abatiment deixà pas a la ràbia en els dies següents. Ràbia de veure que no només els ha fugit el diputat que pensaven que ja tenien a les mans, sinó que Podem s'ha convertit en la segona força política a les Illes en només un any i mig de vida. En privat tenen paraules no gaire amables per als morats. En públic, Biel Barceló no es mossegà la llengua: "Podem s'haurà d'auto-exigir més responsabilitat i més compromís, assumir corresponsabilitats" de Govern. En altres paraules: vol que els d'Alberto Jarabo entrin a l'Executiu illenc i assumeixin

1. La felicitat és la sensació que continua regnant en el si de Podem: ja han advertit que intensificaran la vigilància al Govern de PSIB i Més. 2. Més exigeix a Podem que entri a l'Executiu i així que es 'corresponsabilitzi' de la gestió, però els morats no tenen cap intenció de fer-ho. 3. Els mals resultats del PSIB se sumen al temor que crea un pacte a Madrid que permeti al PP seguir governant.

àrees de gestió. “És molt fàcil i còmode donar-nos canya des de fora, aparèixer com un abanderat de la puresa i no voler embrutar-se les mans; tots ho sabem

fer, això”, deia, irritat, un de Més dos dies després de la decepció electoral.

El problema és que els de Podem no tenen cap intenció d'entrar en el Govern.

Podem

“A partir d'ara vigilem des de fora més, si cal, el Govern”, va dir, eufòrica, la diputada morada Laura Camargo,

Les expectatives obertes a les eleccions balears del mes de maig s'han frustrat una altra vegada. Si Més i Podem haguessin confluït, tal volta el PP hauria perdut la força que recupera a les Illes.

Les Illes Balears, una societat complexa

Joan Francesc López Casanovas

FILÒLEG, POETA I EDITOR

Ara es votava per governar Espanya i, per tant, els resultats del 20D no anul·len els del 24M. A les Illes Balears, segurament la comunitat més maltractada pel Govern espanyol, els ciutadans han continuat votant en clau estrictament provinciana, seguint les dinàmiques político-mediàtiques, amb un suport clar a les opcions espanyoles, que tornaven a prometre el que no havien complert: reconeixement de la insularitat, igualtat en el transport, finançament, règim especial, etc. El PP continua sent la força més votada, tot i haver perdut, respecte al 2011, el 20,52% de vots; el PSOE, en canvi, en perd el 10,56% i cedeix el segon lloc a Podem, que obté el 23,05%, i el quart lloc és per a C's, amb el 14,78%. El PP

perd dos dels cinc diputats que tenia, i al PSOE, de tres, n'hi queden dos. El càstig és molt sensible per als dos partits dinàstics. Tanmateix, els vots insulars es decanten lleugerament cap al centre-esquerra; el centre-dreta no suma més enllà del 46,52%, on el PP continua sent hegemònic, però no el PSOE, a l'altra banda: ara ho és Podem. És possible pensar que Podem, sense entrar al Govern d'Armengol, incrementarà la pressió parlamentària a l'executiu de PSOE i Més, que han quedat debilitats, i que açò pot tenir conseqüències en consells i ajuntaments on les tres forces governen en coalició, i accentuar encara més l'atomització partidista en les àrees que gestionen.

Dels resultats al Senat, es constata la incapacitat de les esquerres per arribar a acords i pensar més en clau sectària que en els interessos ciutadans: 4 senadors per al PP i 1 per a Podem. Si no s'hagués produït la intervenció de la cúpula de Podem des de Madrid,

desautoritzant acords unitaris com el de Som Menorca, probablement aquesta candidatura hauria superat la guanyadora (PP). Tot sigui dit com a exemple d'interferències sobre els polítics colonials.

Quant a l'eix sobiranista, les expectatives obertes a les autonòmiques s'han frustrat una altra vegada. Si Més i Podem haguessin confluït igual com ha passat al País Valencià o Catalunya, tal volta el PP hauria perdut la força que recupera a les Illes. Però no va ser possible. En un altre sentit, la suma de Més i el PI, 46.833 vots, els haurien donat l'escó perseguit. Ja se sap que aquestes operacions electorals no són matemàtiques, però...

Minva l'abstencionisme, però la participació (65,21%) continua per davall de la mitjana espanyola (73,21%). La desafecció política és malaltissa i, en general, els resultats mostren una societat illenca complexa i, en part, acomodaticia i mimètica a les variacions de la política estatal espanyola.

EL PSIB APOSTA PER UN PACTE A MADRID DEL PSOE AMB L'ESQUERRA I EL NACIONALISME

→ oficialment la número 2 del partit però a la qual tothom assenyala com la verdadera líder de la formació i, en qualsevol cas, la que marca l'estratègia. Justament aquesta actitud "vigilant" és la que ja molestava força Més i PSIB abans de les eleccions, però després de les urnes els irrita molt, moltíssim.

En el partit de Pablo Iglesias a les Balears la sensació general és eufòrica. Veuen el futur de color morat. Tant o més que el present. L'espectacular resultat ha convertit la nova formació en la segona de les Illes, cinc punts percentuals per sobre del PSOE. I allò més important, la distribució del vot mostra que l'ascens és homogeni territorialment: a Palma ha guanyat a un terç de les 84 barriades i ha quedat com a segona força la majoria de la resta; a Eivissa ha estat vencedor a Sant Josep i ha desplaçat els socialistes a la tercera posició per tot excepte en un municipi; a Menorca s'ha erigit en primera força a Sant Lluís i en segona per tot manco

a Es Migjorn Gran; a Mallorca és el primer partit a tres municipis, mentre que el PSOE només ho ha estat a dos i Més a un, i a la resta –on ha guanyat el PP– quasi per tot ha assolit la segona posició, en especial a les localitats més poblades, com Marratxí, Manacor, Lluçmajor...

La conseqüència política l'anunciava la ja citada diputada Camargo: "Més vigilància" sobre el Govern, el qual "haurà de ser més àgil i accelerar les reformes pendents". El missatge llançat era ben clar. Volia dir que l'Executiu de PSIB-Més haurà de fer més cas que fins ara de les peticions de Podem. O, si no, assumir-ne les conseqüències. ●